

Nieuwsbrief 2.1

2 december 2014.

Het nieuwe academische jaar is alweer goed op gang gekomen, tijd om even seminariebreed bij te praten.

HHS

1. Aan het begin van het academische jaar hebben we onze jaaropening in Soest gehad, volgens het nieuwe 'format.' Ik heb alleen maar positieve respons gekregen. Het was een goed voorstel van de studentenraad om dit te organiseren en het is goed om elkaar op deze wijze te ontmoeten, een stuk bezinning met elkaar te delen. Voor herhaling vatbaar!
2. Vorige week vrijdag en zaterdag vond in Mennorode de synodevergadering van de HHK plaats waar definitief groen licht is gegeven voor het traject **persoonlijkheidsvorming**. De synode steunt deze plannen van het COV en wil er ruimschoots budget voor vrijmaken. Dit is een aanwijzing hoeveel belang er vanuit de kerk aan wordt gehecht. Er was nog een vraag of de achtergrond hiervan niet een soort maakbaarheidsgedachte is. Het is echter precies andersom: Het centrale begrip in dit traject is 'zelfreflectie', zodat we ons vooral bewust worden van onze zwakke momenten en persoonlijkheidskenmerken en daar enigermate mee om leren gaan. Op de winterconferentie wordt een en ander nader toegelicht. Daarna kan het concreet gestalte gaan krijgen.
3. **Theologiebreed** is er in Nederland het nodige gaande:
 - a. Op de **faculteit** is een onderzoek gaande naar de mogelijkheden en onmogelijkheden van een combinatie van theologie met geesteswetenschappen. De geluiden zijn wisselend. De ene keer lijkt het alsof de zelfstandigheid van de faculteit de beste optie is, terwijl er ook geluiden zijn dat het voortbestaan van theologie het beste gegarandeerd wordt door een bredere setting. We wachten af.
 - b. Evenals we afwachten wat de ontwikkelingen rondom een **gereformeerde theologische universiteit** zijn. Vanuit de Christelijk Gereformeerde Kerken is daarvoor een extra synodevergadering in voorbereiding.
 - c. De **Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen** heeft een verkenningscommissie ingesteld om het onderwijs en onderzoek in theologie en religiewetenschappen in Nederland in kaart te brengen en daarover aan de minister een advies uit te brengen. Het officiële rapport wordt voorjaar 2015 verwacht. Ik zag wel dat er gisteren (1 december) vanuit Noster een ontmoeting is geweest rondom deze verkenning, maar daarover kon ik nog geen nadere informatie vinden.

Bevestigd in het ambt

De afgelopen maanden werden Floris van Binsbergen, Ammiel Meuleman, Wilfred Mulder en Sjaak van Olst in het ambt bevestigd. Wat een mijlpaal in jullie leven en in

het midden van de gemeente om onder handoplegging eenmaal en definitief in deze nieuwe positie te zijn geplaatst. Vooral een bevestiging van innerlijke roeping tot het ambt na strijd en studie. Overigens betekent dit niet dat de bevestiging een eindpunt is, het is eerder een beginpunt. We hebben in de kerk immers geen behoefte aan dominees die zo lekker burgerlijk met Marietje in een pastoretje zijn aangeland en zich de domineespositie laten aanleunen. We hebben dienaren van het Woord nodig die beven voor het Woord, omdat dit niet slechts een heilig boek is dat we letterlijk uitleggen en voorzien van enkele toepasselijke opmerkingen, maar het is het gewaad van de levende God. Hoe wonderlijk is de Bijbel! Voor ons ligt een boek met geschiedenissen van mensen met alle kleinmenselijkheid en weerbarstigheid ervan, spreuken, hartetaal, onbegrijpelijke paradoxen, de diepste heilgeheimen en de meest indrukwekkende perspectieven. En dat is het spreken van God vandaag. Onder de schijn van het tegendeel gaat Gods heilsplan schuil, en zien we hoe Hij in de heilsgeschiedenis Zijn weg gaat. We zien hoe dat tot vervulling kwam in het machtige mysterie van de menswording, terwijl we er slechts een glimp van opvangen in het Woord. En dat alles is Gods *viva vox* vandaag. We moeten onze tijd kennen, onze gemeente kennen, ons hart kennen om door de Heilige Geest te horen wat de Geest tot de gemeenten zegt en woorden te vinden over het effect van het Woord in ons hart en leven om werkelijk een trooster van treurigen te zijn. Onbegonnen werk? Jazeker! Hoe nodig hebben wij het speciale werk van de Geest in het verstaan en het vertolken van Gods Woord! Deze afhankelijkheid wensen we onze broeders toe, opdat de bediening van het Woord bediening van de Geest zal zijn. Hoe wonderlijk en heerlijk is deze dienst.

Publicaties

1. Afgezien van wetenschappelijke publicaties vanuit het docententeam is het goed om twee praktische boeken van collega's hier te noemen. Collega De Vries publiceerde *Hoe zalig is het volk. Herinneringen aan kinderen van God*. Hij brengt daarin zestien levensschetsen samen van godvrezende mensen die hij persoonlijk meemaakte. Het gaat veelal om eenvoudige mensen. Er klinkt iets door van hun strijd, hun nood, hun uitreddingen, hun schroom, hun aanvechtingen, hun geestelijke verdieping, hun levensweg en hun verscheidenheid. Als we uitzien naar het ambt van dienaar van het Woord gaat het erom dat we voor deze mensen een woord hebben. Dat vraagt veel geestelijke fijngevoeligheid. Ik denk dat deze verslagen een handreiking kunnen zijn om ons daarin te oefenen en iets te zien van de veelkleurigheid van Gods werk.
2. Collega Van Kooten publiceerde *Jij bent gedoopt! Want God sloot je als kind niet uit*, waarin hij het klassieke doopformulier behandelt. Omdat het dopen van kinderen in onze tijd zo onder vuur ligt, heeft hij extra aandacht gegeven aan de relatie die God met onze kleinen aangaat. Daarmee is de doop natuurlijk niet uitgeput. Misschien is het dopen van kinderen wel discutabel geworden, omdat we niet goed raad weten met de doop als zodanig en het leven uit de doop kwijnt. Het valt mij meer en meer op hoe in de vroege kerk en in de Reformatie de doop werkelijk functioneerde in het christelijke leven. Sinds in de late Middeleeuwen intellect en hart uit elkaar groeiden,

kregen we meer moeite met het verstaan van de doop als een werkelijkheid van de levende God. Derhalve, bestudeer het geheimenis van de doop!

Tot slot

De adventstijd is begonnen. Ik verbaas me erover hoe vol het Oude Testament van Christus is. Het is inderdaad 'zwanger' van de Messias. Daarom is het Oude Testament niet te isoleren van het Nieuwe en vice versa. En dan te bedenken dat de volheid van de tijd is gekomen. Op diverse plaatsen in zijn brieven laat Paulus uitkomen hoe geweldig dit voor hem is dat hij daarin mag delen, opdat wij in dezelfde geloofsverwondering zouden delen. De tijd is van karakter veranderd, omdat de vervulling is gekomen. Het zuchten in schepping, geschiedenis en persoonlijke levens staat geheel in het licht van de kosmische wedergeboorte. Hoe diep gaan deze zuchten: Israël, IS, kippen en eenden die worden vergast, enz. Nog even en dan breekt door de gerichten het heil zich baan in deze geschiedenis. Zo voedt het geloof in het vervulde heil in Christus de hoop op de onthulling van dit heil. Levend uit het vervulde heil in Christus mag het adventsverlangen hiernaar opbloeien in onze harten: 'Wij verwachten die grote dag met een groot verlangen om tenvolle te genieten al de beloften Gods, in Christus Jezus onze Heere.' Ontvang een recht hartelijke groet en heb recht gezegende advents- en kerstdagen, nadat er nog tentamens zijn afgerond,

Jullie W. van Vlastuin